ארז ביטון, חתן פרס ישראל

זהרה
אלפסיה

זַהֲרָה אַלְפַסְיָה
זַמֶּרֶת הַחֲצֵר אֵצֶל מֻחַמַּד הַחֲמִישִׁי בְּרַבַּת שֶׁבְּמָרוֹק,
אוֹמְרִים עָלֶיהָ שֶׁבַּאֲשֶׁר שָׁרָה,
לָחֲמוּ חַיָּלִים בְּסַכִּינִים
לְפַלֵּס דֶּרֶךְ בַּהֲמוֹן
לְהַגִּיעַ אֶל שׁוּלֵי שִׂמְלָתָהּ
לְנַשֵּׁק אֶת קְצוֹת אֶצְבְּעוֹתֶיהָ
לָשִׂים כֶּסֶף רִיאָל לְאוֹת תּוֹדָה
זַהֲרָה אַלְפַסְיָה,
הַיּוֹם, נִתָּן לִמְצֹא אוֹתָהּ
בְּאַשְׁקְלוֹן, בְּעַתִּיקוֹת ג',
לְיַד לִשְׁכַּת הַסַּעַד,
רֵיחַ שְׁיָרִים שֶׁל קַפְסוֹת סַרְדִּינִים
עַל שֻׁלְחָן מִתְנוֹדֵד בֶּן שָׁלֹשׁ רַגְלַיִם,
שְׁטִיחֵי מֶלֶךְ מַרְהִיבִים, מְרֻבָּבִים עַל מִטַּת סוֹכְנוּת,
וְהִיא בַּחֲלוּק בֹּקֶר בָּהוּי
שָׁעוֹת בַּמַּרְאָה
בְּצִבְעֵי אִפּוּר זוֹלִים
וּכְשֶׁהִיא אוֹמֶרֶת:
מֻחַמַּד הַחֲמִישִׁי אִישׁוֹן עֵינֵינוּ
אֵינְךָ מֵבִין בָּרֶגַע הָרִאשׁוֹן.
לְזַהֲרָה אַלְפַסְיָה קוֹל צָרוּד,
לֵב צָלוּל וְעֵינַיִם שְׂבֵעוֹת אַהֲבָה,
זַהֲרָה אַלְפַסְיָה.

Zohra El Fassia's song, 1976
Erez Bitton (Israel Prize laureate, 2015)

Zohra El Fassia

Singer at Muhammad the Fifth's court in Rabat,
Maroc
They say when she sang,
Soldiers fought with knives
To clear a path through the crowd
To reach the hem of her skirt
To kiss the tips of her toes
To leave her a piece of silver as a sign of thanks

Zohra El Fassia,

Now you can find her in
Ashkelon, Atikot Gimmel,
By the Welfare Office,
The smell of leftover sardine cans
On a wobbly three-legged table,
The stunning royal carpets, stained on the Jewish
Agency cot,
Spending hours in a bathrobe
In front of the mirror
With cheap make-up
And when she says:

Muhammad Cinque, apple of our eyes

You don't really get it at first.

Zohra El Fassia's voice is hoarse,
Her heart is clear and her eyes are full of love,

Zohra El Fassia

See it and hear the voice at

http://jewishmorocco.blogspot.co.il/2011/06/ya-nas-ya-nas-zohra-el-fassia-digitized.html